

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt nomini Mariæ conformemur. 26

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

Aue rosa sine spinis, tu quam pater in diu-
nis, maiestate sublimauit, & ab omni vae ser-
uauit.

Maria stella dicta maris, tu a nato illustraris, in-
ce clara deitatis, qua præfulges cunctis datis.
Gratia plenam te perfecit spiritus sanctus, dum
te fecit, vas diuinæ bonitatis, & totius pietatis.
Dominus tecum miro pacto, verbo in te car-
ne facto, opere trini cōditoris, o quam dulce vultus
amoris.

Benedicta tu in mulieribus, hoc testatur omnia
tribus, cœli dicunt te beatam, super omnes exalta-
tata.

Et benedictus fructus ventris tui, quo nos semper
per dona frui, per prægustum hic internum, &
post mortem in æternum.

Iesus Christus splendor patris, Deus summæ ma-
iestatis, qui nos amans nos creauit, sanguineque
suo lauit.

Per sua merita & tuam intercessionem hoc de-
tur nobis, o clemens, o pia, o dulcis virgo Ma-
ria.

Qualiter nomen Mariæ in nobis spiritali-
ter habere, & cum Deo in triplici nati-
uitate vniri debeamus. Cap. XXVI

NVNC igitur o anima mea si vnquam
internæ ac virtuosæ vitæ gratiam adipi-
ci, & tuum intra te principium sentire vo-
les, attēde & imitare perfectissimam exemplarem
& lucidissimam speculū virginis gloriosæ, con-
siderans qualiter ipsa sese intus exteriusque habe-
re cōsuevit; & magnū inde suffragiū tam in spi-

ritu, q̄ in natura cōsequeris. Quod si et mysticam
 quinq̄ nominis ipsius literarum significationem
 intra te sentire desideras, segregare prorsus ab o-
 mni creatura, sisq̄ introuersa, & extra teipsam
 transi in Deum tuum, in intimo spiritus tui, ybi
 tres vires superiores vnum sunt, quem ipse De-
 us inhabitat, cum quo inibi vnus spiritus effice-
 ris, agerisque ab ipso, qui est originalis fons, &
 dulcisputeus aquarum viuentium, memoriam
 fecundans, intellectum illuminans, & volun-
 tatem in suo amore inflammans & inebrians:
 quique est nutrimentum spiritus, vita animæ, &
 corporis conseruatio sustentatioque. Quod nimi-
 rum M. litera significat, quæ superius clausa ima-
 ginem Dei (per quā anima vnus cū Deo spiritus
 existit) designat. Tres vero in ipsa distinctæ li-
 neæ, summæ Trinitatis similitudinem signant, se-
 cundum quam anima ab ipsa agitur. Porro, A:
 litera pauperes nos esse spiritu debere insinuat,
 atque nosipos continue Deo offerre: quatenus
 ita nobis vtī possit creatis, sicut poterat increa-
 tis: & in ipso annihilari, & absq̄ voluntate, abs-
 que desiderio, absq̄ opere effici. Per quod acces-
 sus iam patet omnipotenti Deo in spiritum, ani-
 mam & cor nostrum, ita vt absque impedimen-
 to nobilissimum opus suum in nobis operari
 possit, in supremis quidem viribus superessen-
 tiale ac deificū, in infimis vero morale virtutum
 opus. R. vero litera mundos, siue puros nos esse
 spiritu debere significat, vt videlicet donis Dei
 non pro nostra delectatione, sed pro Dei honore
 vtamur. Mundos etiā aīa signat oportere nos esse
 ab omni macula peccati. Mundos item & cor-
 de & corpore ab omni vitiosa affectiōe. I. litera
 CC iij deuo-

MARGARITAE EVANG.

deutos nos esse debere insinuat, ita vt mentem nostram & omnes animæ vires atq; cor ipsum ad Deum erecta, ipsiq; vnita habeamus. A postremum, omnipotentem Deum principium ac finē omnium operum nostrorum esse debere significat: q; etiā nos ipsi deiformē semp in omni actione nostra intentionem habere debeamus, quatenus eam, q̄ subditur, triplicem in nobis natiuitatē sentire possimus: ad quod sane requiritur, vt nudi, liberi et abstracti simus, vtq; vires omnes animæ locis suis sint restitutæ, & voluntas, desiderium & intentio nostra Deo in omnibus obediant, quatenus cum eis valeat operari. Et tunc homo intra seipsum supra omnes vires in vastam diuinitatis solitudinem trahitur, & spiritus profunde nimis in diuinam vnionem immergitur: totaque hominis essentia, diuina essentia perit dicitur. Et tunc æterna in spiritu nostro natiuitas agitur.

Diuina vt in spiritu nostro contingat natiuitas. Cap. XXVII.

DEniq; ad hunc fundum purissimū diuinam sese maiestas inclinat, et per potentiam suam seipsum Deus in immensa claritate cognoscit, & præ diuitiarum supereffluentia, verbum suum æternum in isto nobilissimo fundo eloquitur: spiritumque diuini solis claritate sic penetrat, vt omnes inde vires diuinam inactionem sustineant, & intellectus ab increata luce obfuscerur. Et hæc est diuina natiuitas, quam prima illa missa designat, quæ in nocte dominicæ natiuitatis celebratur, in qua canitur: Dominus dixit ad me, filium meum.